

Šialená svetománia

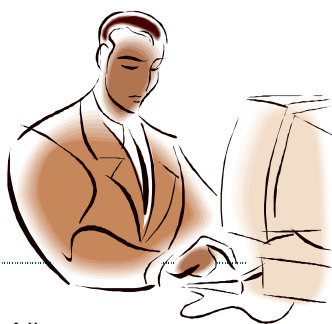
Časopis žiakov Základnej školy Dr. Milana Hodžu s MŠ Palisády
Škarniclova 1 • Bratislava • www.zsmh.sk • svetomania@zsmh.sk

4.

JÚN
2005

Obsah tohto čísła:

Obesenci	2
Na hodine chémie	2
Zvedavci	2
Na výchovnom koncerte	2
Spice girls	2
Na cintoríne	3
Výmena lyží	3
Na výlete	3
Skola	3
Fotografická súťaž	4
Škola v metafórah	5
Rady bažantov od mazákov	5
Silácka súťaž	6
Na zamyslenie	7

Príhovor

Milí čitatelia,

pri čítaní príspevkov od našich deviatakov som sa veľmi pobavil. Skutočne, niektoré z nich sú zvlášť super. Aj ich rady sa mi páčili, ale, milí deviataci, uznajte: keď budete mať tridsať, budete radi, ak sa potom tie malé babeny vôbec na vás pozerú. Čo sa týka maľovania dievčat: priznajme si, že to robia iba kvôli nám, chalanom. A ťaháky? Tie sa vždy písali, aj sa pisať budú. Dokonca som počul názor, že je to posledná šanca, ako sa niečo naučiť. A čo by som vám chcel zaželať ja? Nedávno som stretol priateľku mojej mamy. Spýtala sa ma, kam chodím do školy. Keď som jej odpovedal, vykričla: „Ved' to je moja škola! Tam som chodila!“

Ako my decká hovoríme, toľko detskej radosti na dospelákovi len tak ľahko neuvidíte. Želám všetkým našim deviatakom, aby ich spomienka na túto školu potešila aj po rokoch tak, ako túto pani. A vám ostatným chcem zaželať zábavu, oddych, proste nádherné prázdniny.

Tak čaute v septembri!

Samuel Furka

Redakčná rada:

Šéfredaktor:
Samuel Furka 8.A tr.

Zástupca šéfredaktora:
Daniel Furka 8.A

Číslo pripravili:

9.A a 9.B
pod vedením p. Karlíkovej

Autori príspevkov:

Kamila Klačanská

Martin Kolínek

Tomáš Procházka

Tomáš Krupička

Tomáš Režňák

Barbora Grznárová

Michal Procházka

Lucia Kopačková

Katarína Pethöová

Z našej tvorby

Obesenci

Na lyžiarskom som bývala na izbe s Kikou. Kým sme zaspali, ešte sme sa rozprávali. Zrazu sa Kika otočila smerom k oknu, ktoré bolo za nami a hrozne vykrikla! Rozkázala mi:

„Otoč sa!“

Otočila som sa a tiež som zrevala. Na okne sa črtali dve veľké, visiace postavy. Zhrozene sme vykriekli ešte raz, lebo vyzerali ako obesenci. Utekala som zapáliť svetlo a zistili sme, že tí obesenci sú naše kombinézy, ktoré sme si dali vysušiť za okno.

Kamila Klačanská

Zvedavci

Viete, ako to už býva, keď deti nemajú nad sebou dozor. Raz večer na lyžiarskom zájazde sme boli s kamarátom na WC. Samého by ma to asi nenapadlo. Ale keď sme už boli dvaja, ro zmýšľali sme, čo vyvedieme. Vtom sme začuli zvuk sprchy. Hneď sme si povedali:

„Určite sa sprchuje nejaká babenka, podme, pozrieme sa!“

Čo sme sa namordovali, kým sme vyliezali na tú vysokú stenu, ktorá delila WC od spŕch! Keď sa nám to nakoniec podarilo, nakukol som a začal som sa smiať. Zo sprchárne sa totiž ozval mužský hlas:

„Vy b.....i! Vypadnite!“

Odvtedy máme ponaučenie:

Nikdy nepozerať do spŕch, keď si si nie istý, že tam je babena.

Tomáš Krupička

Na hodine chémie

Bola to obyčajná nudná hodina chémie. Pán učiteľ písal na tabuľu nejaké vzorce. Zrazu sa začalo zatvárať pravé krídlo tabule a narazilo pánovi učiteľovi do tváre. Všetci sme sa začali smiať, dokonca ja on. Ale bol to šok.

Kolínok

Na výchovnom koncerte

Stalo sa to na výchovnom koncerte, keď sme boli druháci. Koncert moderovala Jitka Molavcová. Vyzvala nás, aby jednotlivci zarecitovali básničku, alebo zaspievali pesničku. Hrdo som vstal a išiel na pódium. Namiesto „Po nábreží koník beží...“ som spustil svoju verziu „Po nábreží Mečiar beží...“ Búrlivé ovácie som pokladal za obrovský úspech. Keď som sa však pozrel na host'ujúcu, zistil som, že je neskutočne šokovaná. Keď som schádzal dole schodmi z pódia, všimol som si zmeravenú tvár našej triednej učiteľky.

Ako druhák som si neuvedomil, že som to prepískol. Ale búrlivé ovácie mi znejú v ušiach ešte dnes.

Tomáš Pracházka

Spice Girls

Bolo to asi v tretej triede, keď ešte skupina Spice Girls bola populárna. Všetky dievčatá ich mali radi a kreslili ich kriedami po dvore. Keď mala moja mama dlhú službu v družine, musel som tam ostať s ňou aj ja. Okolo piatej tam bolo už len málo detí, ale kresby tam ostali. Vzal som kriedu a na nápis SPICE GIRLS som pridal mäčkeň na C. Jedno dievča, čo tam ešte bolo, to povedalo mojej mame a tá ma prvýkrát v živote udrela. Takú nahnevanú som ju ešte nevidel, a to som už toho navyvádzal veľa.

Tomáš Rejznák

Z našej tvorby

Na cintoríne

Mal som asi desať rokov, keď som sa raz rozhodol ísť na cintorín. Bolo asi pol štvrtej. Chvíľku som tam pobehoval, potom som sa rozhodol, že si na chvíľku sadnem. Zahľadel som sa na pomníky a po chvíli som sa pobral domov. Prídem k bráne, ale tá už bola zamknutá. V tej chvíli som nevedel, čo mám robiť. Pomaly sa zotmelo a ja som sa začal báť. Behal som po cintoríne a snažil som sa niečo v ymyslieť. Až potom ma napadlo zavolať na niekoho cez plot, ale to už bola tma. Plot bol betónový a v ňom boli diery. Prestrčil som cez takú dieru hlavu a čakal som, kým niekto pôjde. O chvíľu išiel okolo jeden ujko s paličkou. Bola mi zima a už som nemal silu kričať, tak som len zahúkal. Ujko zastal, otočil sa a keď zbadal čiernu hlavu, ktorá vytrčala z cintorína, schytil paličku a bežal tak rýchlo, ako len vládal. Najprv som nevedel, čo si o tom mám myslieť, lebo strach prehlušoval všetky moje myšlienky. Potom išla okolo jedna teta. Na ňu som tiež zahúkal. Otočila sa, pozrela na mňa ako na nejakú obludu. Asi o dve minúty sa odhodlala ísť bližšie. Keď zbadala, že som dieťa, akoby jej spadol kameň zo srdca. Navrhla mi, aby som sa pokúsil preliezť plot, že ma ona na druhej strane chytí. Šťastný som bežal domov, len sa tak za mnou prášilo.

Michal Procházka

Výmena lyží

Boli sme na lyžiarskom zázjazde. Pani učiteľka zobrala jednému žiakovi na kop ci bigfooty a dala si ich na nohy. Ako išla s nimi dole, veľmi sa jej nedarilo, lebo niekoľkokrát spadla. Žiakovi neostávalo nič iné, ako zísť dolu na jej lyžiach. Tiež sa mu veľmi nedarilo, pretože tiež niekoľkokrát spadol. Na druhý deň však už každý lyžoval na svojich lyžiach.

Barbara Grznárová

Na výlete

V tretej triede sme mali ísť na prvý spoločný výlet, dlhší než jeden deň. Všetci sme s napätím čakali, ako to bude prebiehať a ako bude vyzerat' náš hotel. Cestou nás zaplavoval zvláštny pocit, niečo medzi vzrušením a pocitom dospelosti, s ktorým prišla aj zodpovednosť.

„Dávaj si pozor a keby sa niečo stalo, povedz to rýchlo pani učiteľke.“

„Áno, mami, ja viem.“

Presne takto znela tá zázračná formulka, ktorou umlčíte rodičov. Pritom málokto hľadal pomoc u učiteľky.

Keď sme tam konečne dorazili, poslušne sme sa ubytovali v izbe. Nebola som tým práve nadšená, lebo som spala v manželskej posteli s novou, nie veľmi obľúbenou spolužiačkou. Teraz sme veľmi dobré kamarátky, ale to nám vtedy ani na um neprišlo. No podme preč z našej izby, lebo to, o čom vám chcem porozprávať, sa odohralo v izbe, kde bývala naša spolužiačka Katka. A tu sa tento príbeh stáva zaujímavým. Dotvorila ho veľká dávka detskej fantázie.

Nuž, raz ráno, keď sa Katka česala pred zrkadlom, s hrôzou vybehla z kúpeľne v domnení, že videla v odraze zrkadla muža. Bol celý čierny. Päť minút po tomto svedectve bežalo zo tridsať nôh po hoteli a vytrubovalo strašnú správu do sveta. Bolo to tajomné a hrôzostrašné!

Na druhý deň prišiel spolužiak s ohurujúcou správou:

„Dnes ráno sa pri mojej posteli prechádzali dvaja muži. Jeden čierny a druhý biely!“

No ešte aj toto! Ďalší votrelci v našich izbách! Jediné šťastie bolo, že Rado presne vedel, o čo ide:

„Počúvajte! Biela je opak čiernej a človek je opak robota. Sú to roboti!“

No toto! Koniec starým dobrým časom. Roboti ovládli Zem...

Lucia Kopačková

Z našej tvorby

Škola

Do školy ráno utekáme,
v taške toho veľa máme.
V hlave prázdno ako v dube,
čo s nami len dneska bude?
Matiku snáď vydržíme,
na výtvarnej nezaspíme.
Slovenčina – ťažká vec,
abecedu nepovedz!
Na telesnej úbor chýba,
vyrušovať – to je chyba!

Riaditeľka volá nás,
ideme k nej zas a zas.
Už konečne zvoní,
odbilo šesť hodín.
Zo zemáku päťku mám,
radšej domov utekám.
Škola, to je správna vec,
len to nikde nepovedz!

Lucia Kopáčková, Katarína Pethöová

Fotografická súťaž

Aby ste sa cez prázdniny nenudili, školský časopis vyhlasuje fotografickú súťaž.

Súťažné témy:

- + Príroda – stromy, zvieratá, kamene, kvety, ...
- + Každodenný život ľudí – portréty, mestá, rôzne činnosti, ...
- + Najvtipnejšia fotografia – ľubovoľné témy

AKO SA ZAPOJIŤ DO SÚŤAŽE?

+ Cez prázdniny urob nejaké fotky a po prázdninách nám ich dáš do redakcie. Sleduj oznamy na plagátoch hneď po prázdninách.

AKO SA ROZHODNE O VÍTAZOCH?

+ Budete o nich rozhodovať vy – žiaci. Fotografie budú vystavené a označené číslami. Keď sa vám nejaká bude páčiť, vhodíte lístoček s jej číslom do pripravenej krabice. Vyhrávajú fotografie s najväčším počtom hlasov. Autori víťazných fotografií budú odmenení.

Predpokladané termíny súťaže:

- + Od 12. septembra do 17. októbra 2005 - prihlasovanie do súťaže. Každý súťažiaci môže prihlásiť tri fotografie v každej kategórii.
- + Od 20. októbra do 10. novembra 2005 – výstava spojená s výberom najlepších fotografií.
- + Termín vyhlásenia výsledkov oznámime v septembrovom vydaní časopisu Šialená svetománia.

Škola v metaforách

Zbrovňa – sídlo nepriateľov

Cesta do školy – cesta zarúbaná

Vstup do triedy – krok do neznáma

Moja lavica – moja druhá posteľ

Odpoveď pri tabuli – sám vojak v poli

Päťka – náš chlieb každodenný

Prestávka – zlatý vek grotesky

Telocvičňa – kruhy bez kruhov

Telocvičňa - koše bez košov

Telocvičňa – žiaci bez úborov

Voľná hodina – soľ nad zlato

Útek zo školy – akcia „Z“

WC – naše útočisko

Koniec vyučovania – oslobodenie

Kuchyňa – FÚJ – fakt úžasné jedlo

Veľký sen žiakov – dva roky prázdnin

Návrat rodiča zo ZRPŠ – tretia svetová

Vysvedčenie – zmluva s diablom

Rady bažantom od mazákov

Povinná výbava: - skafander

- plynová maska

- nepriestrelná vesta

- Ťaháky si nepíšte na ruku. Je to stará a veľmi známa metóda. Veľmi rýchlo vás odhalia.

- Malé baby, nebehajte okolo deviatakov. Aj tak si vás vôbec nevšímajú.

- Nemaľujte sa na záchodoch. Je to trápne, aj tak krajšie nebudete.

- Učte sa, majte dobré známky, hlavne na konci školského roka.

- Spravte dobre Monitor a budete prijíť bez prijmačiek.

- Učte sa aj vtedy, keď vám nehorí pod zadkom.

*Lebo, aj keď to nepriznáme radi,
škola je predsa len základ života!*

Silácka súťaž

Dňa 2. 6. 2005 sa na našej škole uskutočnila silácka súťaž. Súťažilo sa v šiestich súťažných disciplínach.

1. Lench Press – zdvíhanie čínok o váhe $\frac{1}{2}$ hmotnosti súťažiaceho
2. Leg Press – zdvíhanie čínok nohami
3. Včielky drž – rozpažené ruky a v každej dvojkilová činka. Rekord bol štyri minúty!
Vyskúšali sme to a musím uznať, že je to dosť ťažké.
4. V ruke kříč
5. Brucho puk – obyčajné brušáky, lenže za pol minúty. Rekord: 29!
6. Fuk žuk – ťahanie Škodovky.

Výsledky do 70 kg

1. miesto	Andrássy	25
2. miesto	Sámel	20
3. miesto	Mezei	20
4. miesto	Zlocha	19
5. miesto	Kacera	14
6. miesto	Bargár	12
7. miesto	Novosad	11
8. miesto	Andrássy	10
9. miesto	Oroszi	10
10. miesto	Nad'	8
11. miesto	Hollý, Hradil	7

nad 70 kg

1. miesto	Herák	24
2. miesto	Buttko	23
3. miesto	Varsányi	19
4. miesto	Vančo	18
5. miesto	Belica	15
6. miesto	Ondriska	12

